

wej do niewykonania otrzymanych z Województwa lub Starostwa zleceń lub wezwań, lecz daje im prawo następnego wnoszenia zażaleń w drodze służbowej.
Warszawa, d. 12 lipca 1921 r. (B. P. 1365/4).

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Raczkiewicz

Okólnik (62) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewódów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie i Komendanta Głównego Policji Państwowej w sprawie przyznawania urzędnikom uposażenia.

P. Prezes Rady Ministrów okólnikiem z dnia 18 czerwca 1921 r. Nr 14991 przesłał do wszystkich Władz, Ministerstw i Urzędów Centralnych następującą uwagę:

Wedle przyjętej praktyki przy obsadzaniu stanowisk urzędowych przyznawane są urzędnikom od razu z reguły uposażenia wyższych stopni służbowych, jakie przewidziane zostały w preliminarzu budżetowym danej dystryktu. Ten tryb postępowania uznać jednak należy za niewłaściwy, a w konsekwencjach swych nawet wręcz szkodliwy z powodów niżej przytoczonych.

Stwierdzam przedewszystkiem, że przewidziane art. 20 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ustaw Rz. P. Nr 63, poz. 429), zaliczenie urzędów, względnie posad urzędowych do odpowiednich stopni służbowych dotąd nie miało miejsca, gdyż może ono nastąpić dopiero po wejściu w życie pragmatyki służbowej, będącej obecnie przedmiotem obrad Sejmu Ustawodawczego. Nadto obowiązująca w chwili obecnej zasada art. 1 wspomnianej ustawy, że urzędnik pobiera uposażenie, przywiązane do zajmowanego przez siebie urzędu w praktyce dotychczasowej konsekwentnie realizowaną nie była, do czego zresztą najzupełniej upoważniał przepis art. 9 Tymczasowych Przepisów Służbowych dla urzędników państwowych z dnia 11 czerwca 1918 r., umożliwiając przyznawanie urzędnikom plac niższych od tych, jakie na razie przywiązane są do urzędów, względnie przewidziane w preliminarzu budżetowym.

Z uwagi więc na to, że w nieustalonej dotąd definitywnie organizacji państwowej służby cywilnej identyczne stanowiska służbowe zajmują osoby o nader różnych kwalifikacjach teoretycznych i praktycznych, co do których zachodzą także różnice pod względem wieku i czasu pracy zawodowej, względnie służby publicznej, — proszę o poddanie rewizji stosowanej dotychczas praktyki i sądzę, że niema żadnych przeszkód aby np. kierownicy starostw pobierali uposażenia bądź według VI, bądź też VII, ewentualnie nawet i niższego stopnia służbowego w zależności od przytoczonych wyżej indywidualnych kwalifikacji i t. p. Oczywiście powyższe wskazania odnoszą się analogicznie do wszystkich innych stanowisk służbowych. Na poparcie powyższego stanowiska zaznaczam, że w zarządach centralnych Ministerstw funkcje naczelników wydziałów bardzo często sprawują urzędnicy, pobierający uposażenie według VI i niższego stopnia służbowego, a czynności spełniane przez innych urzędników referendarskich (radców ministerjalnych, starszych referentów, referentów i pomocników referentów) w rzeczywistości są bardzo mało różniczkowane.

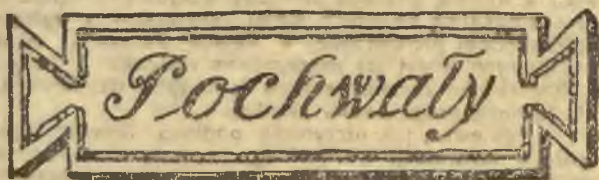
W koncu nadmieniam, że cytowana wyżej zasada art. 9 Tymczasowych Przepisów Służbowych i art. 1 ustawy o uposażeniu urzędników państwowych zostanie w znacznym stopniu zmieniona, albowiem Sejmowa Komisja administracyjna, debatująca nad projektem pragmatyki służbowej wprowadziła do wymienionego projektu poprawki w tym samym kierunku — jak to wyżej przedstawiono.

Powyższe komunikuję Panom do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, d. 18 lipca 1921 r. (PO. 3875).

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Raczkiewicz

W rozkazie okr. km dy P. P. okręgu warszawskiego z dn. 6.VIII 1921 r. Nr 230 czytamy: Z dniem 13.VIII b. r. został zwolniony na własną prośbę, sekretarz komendy P. P. pow. włocławskiego p. Józef Wiśniewski.

Ustępującemu p. Wiśniewskiemu wyrażam podziękowanie, za gorliwą, pożyteczną i sumienną pracę od początku istnienia policji.

W rozkazie gł. km dy P. P. Nr 133 z dnia 17.VIII 1921 r. p. czytamy:

1) Wobec ustąpienia p. Mravinesics'a Sarnina — ze stanowiska komendanta P. P. b. dzielnic pruskiej, z dn. 25 czerwca r. b. z powodu zwinięcia komendy policji państwowej w tejże dzielnicy, p. Minister Spraw Wewn. na wniosek Komendanta Gł. P. P. wyraża mu podziękowanie za gorliwą i energiczną współpracę w latach 1920—21 przy organizacji policji państwowej tamt. okręgów.

2) Wobec przejścia Naczelnika Wydz. II (gospodarczego) podinspektora Suśkiego do Wydziału Inspekcji, wyrażam mu swe głębokie uznanie i podziękowanie, za dotychczasową owocną pracę w dziedzinie organizacji życia gospodarczego policji od początku jej istnienia.

KRONIKA URZĘDOWA.

—O:—

PRZYGOTOWANIA DO SPISU LUDNOŚCI W WARSZAWIE.

Biurow Komisji Spisu Ludności nadsyła nam następujący komunikat:

Prace Komisji Spisu Ludności, organizującej na dzień 30 września jednolity spis państwowy na terenie m. Warszawy, są w pełnym biegu. Jak wiadomo, będzie to pierwszy spis przeprowadzony na wszystkich ziemiach polskich od czasu odzyskania niepodległości; nie potrzeba dodawać, że czyni to jego rezultaty szczególnie ważnymi i zmusza do niezwykle troskliwego przygotowania akcji spisowej.

Materiał spisu tegorocznego będzie netylko pierwszą jakgdyby fotografią stanu Polski na jej obrodzeniu — będzie on także stanowił ramy porównawcze dla wszystkich spisów następnych, według ustawy sejmowej odbywać się mających co lat 10. Te względy — poza innymi, o których tu wspominać nie będziemy — skłoniły Gł. Urząd Statystyczny do ułożenia obszernych stosunkowo kwestionariuszy spisowych.

Tak więc poza zwykłymi pytaniami spisowymi, dotyczącymi daty i miejsca urodzenia, stanu cywilnego, wyznania, narodowości, języka ojczystego, wykształcenia, miejsca zamieszkania etc. każdego mieszkańca Polski — kwestionariusze spisowe zawierają jeszcze pytania, mające na celu ustalenie jego zawodu głównego i pobocznego, oraz zawodu w chwili wybuchu wojny, sytuacji w przedsiębiorstwie handlowym czy przemysłowym, jeśli jest przedsiębiorcą — ilość zatrudnionych robotników, ewentualnego braku pracy, jego przyczyny i t. d. poza tem zaś cały szereg pytań, zmierzających do wszechstronnego oświetlenia kwestii mieszkaniowej i statystyki nieruchomości. Mówimy tu oczywiście tylko o kwestionariuszach, przeznaczonych dla Warszawy, należy do nich jeszcze specjalny kwestionariusz sierocy — mający na celu przeprowadzenie dokładnej ewidencji sierot w całym państwie dla zorganizowania nad nimi należytej opieki społecznej.

Przeprowadzenie spisu — w dodatku, jak widzimy, obejmującego cały szereg dziedzin życia społecznego — nie jest rzeczą łatwą w Polsce, pozbawionej pod tym względem tradycji i rutyny organizacyjnej. To też biuro spisowe, zorganizowane przez Komisję Spisu m. Warszawy, pracuje już, jak wspomnieliśmy, od miesiąca, aby całą akcję spisową przygotować i możliwie uprościć. Organizacja spisu w mieście tak wielkiem, jak Warszawa, jest sprawą dość skomplikowaną; w zarysach polegać ona będzie na tem, że całe miasto podzielone zostało na t. zw. grupy spisowe — drobne jednostki, liczące przeciętnie po jednym lub parę domów, zależnie od ilości mieszkańców; w każdej grupie spis przeprowadzać będzie jeden komisarz spisowy, którego prace, ze względu na dużą liczbę komisarzy, koordynować będą sekcjni i dzielnicowi komisarze spisowi, odpowiedzialni z kolei za przeprowadzenie spisu przed Komisją Spisu. Aby żaden mieszkaniec Warszawy nie został przy spisie pominięty i nikt nie był zapisany podwójnie — komisarz spisowy posiadać musi już przed przystąpieniem do swych czynności dokładny wykaz należących do jego okręgu nieruchomości, oraz ich plan sytuacyjny; w tym celu niezbędnym jest sporządzenie bezwzględnie ścisłego wykazu nieruchomości Warszawy oraz planu miasta, na którym każda nieruchomość byłaby wraz ze swym numerem uwidoczniłona. Sporządzeniem tych właśnie niezbędnych materiałów pomocniczych zajmuje się obecnie Biuro Spisu, przechodząc jednocześnie do podziału miasta na grupy spisowe.

Jednocześnie przystępuje już ono do następnego stadium pracy przygotowawczej — mianowicie do werbunku komisarzy spisowych. I ta sprawa nie jest pozbawiona poważnych trudności. Do funkcji komisarza należy netylko rozdanie w przeddzień spisu kwestionariuszy wszystkim głowom rodzin, względnie osobom, prowadzącym samodzielne gospodarstwa, oraz odebranie ich w dzień spisu; on ponadto i jest to jego najważniejszym zadaniem — wypełnione kwestionariusze czytać, żądać ewentualnie danych uzupełniających w wielu wypadkach wypełniać je samemu, wyjaśniać wszelkie możliwe wątpliwości, a często żądać dowodów i dokumentów dla ich usunięcia. Jednym słowem dbać netylko o formalność wypełnienia druków spisowych w powierzonej mu grupie spisowej, lecz przede wszystkim o wypełnienie ich racjonalnie, zgodnie z intencjami władz spisowych i celami spisu. Do Biura Spisu należeć będzie oczywiście należyte przygotowanie komisarzy do ich odpowiedzialnej roli; poza przeznaczonymi dla nich drukowanymi instrukcjami, biuro z organizuje do komisarzy specjalne odczyty i wspólne z nimi konferencje. Niezależnie jednak od tego komisarz musi być człowiekiem inteligentnym, rozumiejącym społeczne znaczenie spisu, posiadającym przytem fakt i umiejętność porozumiewania się z najrozmaitszymi warstwami mieszkańców stolicy; braku tych kwalifikacji, bez których komisarz napewno zadaną swego pełnić nie potrafi, nie zdołają powetować żadne odczyty i instrukcje. Chodzi więc przede wszystkim o to, aby od pełnienia funkcji komisarzy spisowych nie uchylali się ci, którzy je naprawdę z pożytkiem pełnić mogą. Biuro Spisu liczy tu w pierwszym rzędzie na urzędników państwowych i komunalnych, nauczycieli inteligentną zawodową, słuchaczy wyższych uczelni; zwróciło się ono do odnośnych zresztą i urzędów z prośbą o zorganizowanie biur werbunkowych dla zapisu kandydatów. Odnośnie władze uwzględnią niewątpliwie prośbę Biura, aby urzędnicy, którzy zgłoszą się do udziału w akcji spisowej, byli zwolnieni od zajęć na czas spisu — t. j. ogółem, wraz z czasem, poświęconym na odczyty, konferencje i t. d., około 3 dni.

Gdy apel władz spisowych znajdzie w tych sferach należyty oddźwięk, — funkcje 5,000 komisarzy (taka liczba potrzebna jest mniej więcej dla przeprowadzenia spisu w Warszawie) powierzone będą napewno w odpowiedniej ręce, a wówczas — jeżeli i ludność stolicy zrozumie doniosłość spisu i ułatwi pracę jego funkcjonariuszom — można być spokojnym, że spis nie zawiedzie nadziei, jakie pokłada w nim Warszawa. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy Nr. 183 z dn. 17. VIII. 1921 r.)

SKASOWANIE POLICJI SAMOCHODOWEJ.

Posterunki wojskowe, pełniące służbę wraz z policjantami przy wylotach ruchliwych ulic, a mające specjalny nadzór nad samochodami, zostały skasowane.

Obecnie wszelkie te czynności i nadzór nad samochodami mają policjanci.

Wobec skasowania wojskowej policji samochodowej, ministerjum spraw wojskowych (departament II, sekcja wojsk samochodowych) zawiadomiła, iż obecnie wszelkie wiadomości o wypadkach z samochodami wojskowymi winny być kierowane wprost do dowództwa i dyonu wojsk samochodowych (Senatorska Nr 10).

WYDZIAŁ PRASOWY M. S. W. KOMUNIKUJE:

Dowiadujemy się z kół miarodajnych, że przesłanie do Warszawy przez władze Litwy Środkowej pewnej liczby osób należących do b. formacji gen. Bułak Białochowicza nastąpiło na skutek następujących faktów. Od pewnego czasu Delegat Rządu Polskiego na terytorjum Litwy Środkowej otrzymał wiadomości o formowaniu się na terenie Litwy Środkowej organizacji, mogących przez swą działalność wpłynąć ujemnie na stosunki Przecypospolitej Polskiej z państwami ościennymi. Na skutek tego Rząd Polski zwrócił się do władz Litwy Środkowej o wydanie osób, co do których zachodziło podejrzenie, że są głównymi organizatorami tych przedsięwzięć i wydalenie ich z terytorjum Litwy, co też przez władze te zostało uskutecznione. Dochodzenie co do tej samej sprawy jest w toku, jednakże już w danej chwili można prawie z pewnością stwierdzić, że jeżeli istniała pewna akcja na terenie Litwy Środkowej, była ona w zarodku i większych rozmiarów nie przyjmowała. Tym niemniej Rząd Polski w przewidywaniu możliwych nieporozumień na tym tle postanowił zastosować wszelkie środki zapobiegawcze w celu uniknięcia jakichkolwiek zarzutów.

KURSY PODATKOWE

W celu uzupełnienia personelu Urzędów Skarbowych podatków i opłat skarbowych na ziemiach b. zaboru rosyjskiego, Ministerstwo Skarbu zamierza urządzać ponownie bezpłatne kursy praktyczno-naukowe o podatkach bezpośrednich, opłatach skarbowych i z dziedziny innych wiadomości ogólnoskarbowych dla kandydatów, którzy mieliby zamiar wstąpić do służby w Urzędach skarbowych podatków i opłat skarbowych na ziemiach b. zaboru rosyjskiego.

Kursy rozpoczną się w Warszawie przy Ministerstwie Skarbu w październiku i trwać będą mniej więcej przez trzy miesiące.

Po zakończeniu wykładów kandydaci refleksyjacy na Urząd winni poddać się egzaminowi, poczem mogą otrzymać posadę z uposażeniem 9-go stopnia służbowego. Kandydaci nie egzaminowani, względnie przy egzaminie reprobowani, będą od przyjęcia na Urząd wykluczeni.

Na kursy dopuszczeni być mogą na podstawie własnoręcznie napisanych próśb z wyszczególnieniem curriculum vitae tylko obywatele polscy, którzy ukończyli conajmniej 15 lat, a nie przekroczyli 35 roku życia. Do próśb dołączyć należy w pierwopisie lub uwierzytelnionym odpisie:

1. metrykę urodzenia,
2. zaświadczenie moralności,
3. świadectwo z ukończenia conajmniej szkoły średniej,
4. zaświadczenie obywatelstwa polskiego,
5. pozwolenie ojca lub opiekuna do uczęszczania na kursy, o ile chodzi o niepełnoletnich,
6. zaświadczenie, odnoszące się do dotychczasowego zeznania, o ile chodzi o kandydatów, porostających na urzędzie; dla zdemobilizowanych wojskowych wymagane jest zaświadczenie właściwej władzy wojskowej.

Ministerstwo Skarbu zastrzega sobie wybór kandydatów wedle swego uznania.

W celu umożliwienia korzystania z kursów także i niezamożnym kandydatom zamiejscowym, Ministerstwo Skarbu przyzna wedle swego swobodnego uznania na indywidualne prośby kandydatom zamiejscowym, nie pobierającym żadnego wynagrodzenia z funduszy państwowych, zasiłek na koszty utrzymania w Warszawie w kwocie nie przekraczającej 10,000 mkp. pod warunkiem, że kandydaci tacy netylko wykazali niezamożność, ale zobowiążą się ponadto pisemnie do regularnego uczęszczania na wykłady, poddania się egzaminowi, wstąpienia do służby w Urzędach Skarbowych podatków i opłat skarbowych na ziemiach b. zaboru rosyjskiego i pełnienia służby przez lat conajmniej pięć. Wrazie niedotrzymania warunków zobowiązani będą do zwrotu pobranego zasiłku.

Prośby o przypuszczenie na kurs, wolne od opłaty stampelowej, zaopatrzone w potrzebne dowody, należy nadsyłać do 20-go września b. r., albo bezpośrednio do Departamentu podatków Ministerstwa Skarbu, Warszawa, Nowy-Swiat 69, albo do jakiegokolwiek Izby skarbowej.

Kandydaci przyjęci otrzymają zawiadomienie o terminie rozpoczęcia kursów. („Monitor Polski“ Nr. 190 z dn. 23. VIII. 1921 r.)

ZWALCZANIE PRZEMYTNICTWA

Ministerstwo b. Dzielnic Pruskiej komunikuje: Wobec szerzącego się gwałtownie na granicy celnej Rzplitej Polskiej przemytnictwa, Ministerstwo b. Dzielnic Pruskiej przypomniało osobom cywilnym i wojskowym, pełniącym funkcje służbowe na granicy celnej, oraz wogóle wszystkim obywatelom b. Dzielnic Pruskiej, że zwalczanie tego karygodnego czynu, jakim jest przemytnictwo, jest obowiązkiem społecznym i państwowym każdego obywatela Polski. Wszyscy bez wyjątku winni dopomagać władzom rządowym w akcji mającej na celu wypięcenie tego zła, które uwłacza powadze i państwowości Polski i przyczynia się do zubożenia naszego Skarbu, wywołując katastrofalne obniżenie naszej waluty. Mimo, że żywa mamy w tym roku dobre, o ile nie ustanie wywóz poza granice Polski żywności, koni bydła i wogóle wszystkiego, co służy do wyżywienia ludności i prowadzenia gospodarstw, niebawem da się dotkliwie odczuć brak tego dla nas, a w następstwie znowu wzrosną ceny na artykuły żywnościowe. Wobec tego netylko urzędnicy celni, lecz wszystkie osoby prywatne winny w każdym wypadku przemytnictwa przyczynić się przez doniesienie do ujęcia przemytników. Szczególnie organizacje młodzieży,